

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 183
din 19.07.2010**

Dosar nr.: 7/2010

Petiția nr.: 223 din 11.01.2010

Petent: F C C

Reclamat: Agenția Județeană pentru Prestații Sociale Vrancea

Obiect: Raporturi de muncă. Concediere. Situație socială. Calificare profesională. Apartenență politică

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. F C C , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

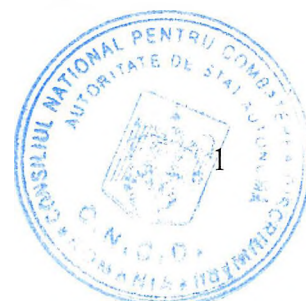
I.2.1. Agenția Județeană pentru Prestații Sociale Vrancea, cu sediul în Focșani, str. Aleea Școlii, nr.6, bl.H8, sc.3, ap.4C, jud. Vrancea

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentei vizează raporturi de muncă, concediere, situație socială, calificare profesională, apartenență politică.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 223 din 11.01.2010, petenta arată încălcarea dispozițiilor Legii 329/2009, interpretarea eronată a condițiilor legii ce a dus la disponibilizarea acesteia.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 488/18.01.2010 a fost citată petenta, iar prin adresa nr. 487/18.01.2010 a fost citată . Agenția Județeană pentru Prestații Sociale Vrancea, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.02.2010. La termen părțile nu s-au prezentat. Reclamata a transmis punctul de vedere prin adresa nr. 1339 din 18.02.2010.

4.3. Consiliul a acordat termen pentru depunere concluzii scrise la 22.03.2010. Petenta a comunicat concluzii prin adresa nr. 2262 din 22.03.2010, iar reclamata prin adresa nr. 2119 din 18.03.2010

4.4. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membrii în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr.7/2010 a fost soluționat în data de 19.07.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta arată că a fost disponibilizată pe motiv că nu are copii, fiindu-i comunicat că "nu este nimeni în spatele ei care să o sprijine", este "incomodă și nu are susținere politică", respectiv "fără sprijin politic" .

5.1.2. De asemenea, petenta arată că este discriminată pe criteriu profesional (calificare). Consideră că nu au fost respectate criteriile de disponibilizare din Legea 329/2009 deoarece au ramas în instituție salariați cu vârstă de pensionare, soț-soție, personal contractual și alți salariați care nu au copii. Consideră că decizia de disponibilizare este nelegală: dată cu încălcarea art. 36 din legea 188/1999 (în concediu de boală nu se poate înceta contractual individual de muncă), cu încălcarea art. 99 lit. b din legea nr. 188/1999 (eliberarea nu s-a făcut ca urare a reducerii postului), decizia nu este motivată potrivit legii.

5.1.3. Petenta solicită aflarea scopului real al disponibilizării sale din cadrul instituției și susține că își rezervă dreptul de a ataca în instanță acest act administrativ pentru a arăta nedreptățile făcute.

Susținerile părții reclamate

Susținerile Agenției Județene pentru Prestații Sociale Vrancea

5.2.1. Reclamata arată că aspectele sesizate de petentă nu constituie faptă de discriminare, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de O.G. nr. 137/2000 republicată, în speță existența unui tratament diferențiat și existența unui criteriu.

5.2.2. Cu privire la concediul medical, reclamata susține că certificatul de concediu medical al petentei a fost înregistrat în data de 24 decembrie 2009, la o zi după emiterea deciziei nr. 59/23.12.2009, potrivit căreia după efectuarea termenului de preaviz petenta urmează să fie eliberată din funcție.

5.2.3. Cu privire la pregătirea de specialitate, reclamata arată că activitatea din compartimentul în care își desfășura activitatea petenta nu necesita un număr de de 3 funcționari publici și prin urmare sa hotărât reducerea a două posturi prin comasarea unor sarcini identice sau asemănătoare. Angajata care a rămas avea studii de specialitate în asistență socială, fiind cu familie monoparentală, cu un copil în întreținere, iar postul pe care îl ocupa a fost sigurul care a putut fi menținut.

5.2.4. Cu privire la desființarea postului, reclamata susține că reorganizarea prin reducerea posturilor instituției a fost reglementată prin prevederile Legii nr. 329/2009 și prin H.G. nr. 1384/2009 și nu a fost dispusă în baza unei hotărâri proprii de către conducerea instituției.

5.2.5. În ceea ce privește criteriul de disponibilizare, reclamata susține că acest criteriu a fost preluat din art. 6 alin.6 lit. D - Legea nr. 329/2009, care prevede "măsura să afecteze mai întâi persoanele care nu au copii în întreținere".

5.2.6. Față de toate aceste aspecte, reclamata solicită respingerea plângerii ca fiind neîntemeiată.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul

1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin disponibilizarea de către partea reclamată, pe motiv că nu are copii, în fapt, pentru că nu are sprijin politic și în detrimentul calificării sale profesionale. În acest sens, arată că s-au încălcat prevederile legii nr. 329/2009, condițiile expres prevăzute de lege fiind interpretate și aplicate în mod eronat de partea reclamată, cu încălcarea prevederilor legale privind condițiile de fond și de formă ale deciziei de disponibilizare, fără ca postul să fie restructurat, cu adoptarea deciziei prin referire la perioada în care se afla în concediu medical.

6.4. Partea reclamată arată că în conformitate cu legea nr. 329/2009 și H.G. nr. 1384/2009 a fost supusă reorganizării prin reducerea de posturi iar Direcția de Muncă și Protecție Socială a fost desființată ca urmare a comasării prin absorbție de către partea reclamată. În ceea ce privește partea reclamată, după reducerea de posturi (în număr de 9) și aprobarea numărului de persoane cu care trebuia să funcționeze (30), numărul maxim care putea fi reîncadrat de la fosta direcție s-a stabilit la 14 posturi. Astfel, s-au redus 4 posturi din cadrul Direcției de muncă. În conformitate cu legea nr. 329/2009 împreună cu Sindicatul "Sed Lex" Vrancea, s-au stabilit criteriile pentru aplicarea reducerilor de personal. Petenta și-a desfășurat activitatea într-un departament împreună cu alți 2 angajați, hotărându-se reducerea a 2 posturi prin comasarea unor sarcini identice. Postul menținut era ocupat de o persoană cu studii de specialitate în asistență socială, fiind cu familie monoparentală, cu un copil în întreținere. În perioada de preaviz petenta a intrat în incapacitate temporară de muncă potrivit certificatelor de concediu medical. Termenul de preaviz a fost suspendat iar după expirarea termenului petenta a fost eliberată din funcție, însă nu în perioada de incapacitate de muncă.

6.5. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea

reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Aceleași raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct însă efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare. În cazul hărțuirii raportul de cauzalitate este direct iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și criteriile invocate în cauză.

6.6. Colgiul reține că la dosar s-au depus de către ambele părți înscrisuri. Analizând actele dosarului, Colegiul observă că în opinia petentei decizia nr. 59/23.12.2009 este data cu încălcarea art. 36 din legea nr. 188/1990, deoarece a fost emisă în perioada în care se afla în incapacitate temporară de muncă; cu încălcarea art. 99 lit. b din legea nr. 188/1999, deoarece eliberarea din funcție nu s-a făcut ca urmare a reducerii postului; decizia nu este motivată, nu i s-au adus la cunoștință criteriile agreate de partea reclamată cu sindicatul, nu i s-a adus la cunoștință noua organigramă, activitatea desfășurată a fost preluată în organigrama părții reclamate, persoana care a rămas în compartiment nu are nicio abilitare să desfășoare activități de incluziune socială, iar petenta îndeplinește condițiile de vechime, studii și calificare profesională.

6.7. Partea reclamată arată că potrivit deciziei nr. 59, după efectuarea termenului de preaviz, petenta urma să fie elibrată din funcție conform dispozițiilor art.97 lit.c, art. 99 alin.1 și alin.3 din legea nr. 188/1999. Petenta a intrat în incapacitate temporară de muncă în perioada de preaviz, la o zi după

emiterea deciziei. În conformitate cu prevederile codului muncii și art. 36 din legea nr. 188/1999 termenul de preaviz a fost suspendat, astfel încât încetarea raportului de serviciu nu a fost efectuată în perioada de incapacitate. Reorganizarea prin reducerea posturilor nu a fost dispusă urmare hotărârii conducerii proprii cât prin dispozițiile legii nr. 329/2009 și H.G. nr. 1384/2009. Nu au fost desființate sarcini sau atribuții ci acestea au fost reorganizate și distribuite pe noul număr de posturi. Potrivit art. 5 alin.5 din legea nr. 329/2009, partea reclamată împreună cu sindicatul "Sed Lex" au stabilit criteriile în procesul de reducere a posturilor pentru aplicarea legii 329/2009 și Ordinului Ministrului muncii nr. 1718/2009. Criteriul aplicat petentei "persoane fără copii în întreținere" a fost preluat din art. 6 lit. d din legea nr. 329/2009. Persoana care a rămas în compartimentul coordonare, monitorizare și evaluare incluziune socială, din care face parte și petenta, are studii de specialitate în asistență socială, specializare psihologie și asistență socială, fiind familie monoparentală cu un copil în întreținere, fiind singurul post menționat.

6.8. Analizând susținerile părților și înscrisurile depuse de către acestea la dosar, în raport cu prevederile art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul reține că petenta invocă un raport de comparabilitate, de plano, prin coroborare cu salariații angajați la partea reclamată, însă un asemenea raport este de natură generică. Raportul de analogie nu poate fi determinat în raport cu locul desfășurării activității în muncă, deoarece analogia sub aspectul drepturilor salariaților poate fi corelativă categoriei profesionale căreia îi sunt aplicabile prevederile legale care reglementează statutul în speță. Din acest punct de vedere, pot exista categorii diferite (funcționari publici, personal contractual etc.) caracterizate printr-un cumul de vectori obiectivi diferiți precum recrutarea, numirea în funcție, suspendarea, eliberarea din funcție, corpul de drepturi și obligații specifice precum și răspunderea acestora, atribuțiile corelative funcțiilor îndeplinite. A izola un aspect particular, i.e. activitatea desfășurată la o anumită instituție/angajator și a face abstracție de restul particularităților categoriilor în speță ar însemna reținerea artificială a unor elemente care nu pot determina obiectiv raportul de analogie sau comparabilitate. Raportul de comparabilitate trebuie analizat din perspectiva felului muncii, a funcției/postului deținut, atribuțiilor exercitate, a condițiilor de muncă etc.

6.9. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (n.n. petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriu de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină părților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o

încălcarea a principiului menționat. În acest context, părțile menționate ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

6.10. În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revina sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”. Din acest punct de vedere, petenta invocă discriminarea sa pe criteriul situației sociale (familie monoparentală fără copil în întreținere), pe criteriul politic (lipsa susținerii politice), pe criteriul profesional (încetarea raporturilor de muncă în detrimentul calificărilor profesionale).

6.11. Analizând înscrisurile dosarului, Colegiul este de opinie că probele existente nu sunt de natură a indica prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza criteriului politic (în fapt lipsa sprijinului politic) sau pe baza calificării profesionale (aplicarea unui tratament în detrimentul calificărilor deținute). O atare prezumție ar fi trebuit să indice existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între încetarea raporturilor de muncă și criteriile invocate (politic/calificare profesională). Or, probele existente la dosar nu sunt de natură a indica un asemenea raport de cauzalitate. Pe de altă parte, în ceea ce privește situația socială, Colegiul reține că legea nr. 329 din 5 noiembrie 2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, prevede la art. 6 alin.6 lit. d ca ”măsura să afecteze mai întâi persoanele care nu au copii în întreținere”. Partea reclamată, în acordul încheiat cu Sindicatul ”Sed Lex”, a preluat acest criteriu alături de alte criterii ce aveau să fie avute în vedere pentru aplicarea legii nr. 329/2009 și H.G. nr. 1384/2009. Ca atare, Colegiul este de opinie că includerea acestui criteriu nu poate fi imputat părții reclamate, atât timp cât acesta își are izvorul în lege și nu în voința nemijlocită a părții reclamate. Pe de altă parte, în măsura în care s-ar susține că un asemenea criteriu este de natură discriminatorie, Colegiul nu se poate pronunța asupra acestui aspect deoarece vizează ipoteza unei clauze normative prezumtiv discriminatorie cuprinsă într-un text de lege adoptat de legiuitor. Or, așa cum a dispus Curtea Constituțională în Decizia nr. 997/2008 cât și Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia civilă nr. 828 din 16 februarie 2009, în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României.

6.12. Din analiza înscrisurilor aflate la dosar și a susținerilor contradictorii ale părților, Colegiul reține că aspectele invocate în cauză și alecate sunt plasate

Într-un raport de cauzalitate directă cu prezumtivele aspecte de nerespectare a prevederilor legale, atât cele cuprinse în Legea nr. 329/2009, cât și cele cuprinse în codul muncii, respectiv în legătură cu prevederile legale din legea privind statutul funcționarilor publici. Acestea relevă o situație ce pune în discuție justificarea drepturilor subiective ale petentei. Susținerile contradictorii ale părților sunt legate sine qua non de aspecte de legalitate corelativ exercitării raporturilor de muncă. În lipsa elementelor constitutive de natură a evidenția posibile discriminări în sensul art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată, justificarea drepturilor subiective ale petentei în legătură cu nerespectarea sau neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de actele normative aplicabile în cauză, în legătură cu raporturile de muncă, desființarea efectivă a postului, reducerea postului, decizia de încetare a raportului de muncă, Colegiul nu este îndruidit a cenzura aceste aspecte întrucât ar presupune soluționarea unui conflict de muncă. Or, judecarea conflictelor de muncă este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, stabilite conform Codului de procedura civilă. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite părților: F   C   C   , cu domiciliul în   ; Agenția Județeană pentru Prestații Sociale Vrancea, cu sediul în Focșani, str. Aleea Școlii, nr.6, bl.H8, sc.3, ap.4C, jud. Vrancea

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana - Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 03.08.2010

Hotărâre Redactată. G.D., tehored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

